

מ"ת 22564/08 - מדינת ישראל נגד ספיאן אבחיז (עוצר) תושבי איל"ש - בהuder

בית משפט השלום בבאר שבע

10 אוגוסט 2017

מ"ת 22564 מדינת ישראל נ' אבחיז(עוצר)

פני כבוד השופט דניאל בן טוליה

המבקש מדינת ישראל

עו"ב"כ עוז נופר לוי ועו"ד אלכסנדר קלנטרוב

נגד

המשיב

ספיאן אבחיז (עוצר) תושבו איל"ש - בהuder

עו"ב"כ עוז מוני בן מוחה

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתוב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים על רקע ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ברקע הדברים יזכיר כי במסגרת הליך מ"י 18894-08-17 שנערך אתמול הוגש הצהרת טובע, כאשר הצדדים הגיעו להסכמה שנייה "הגענו להסכמה לפיה יואר מעצרו של המשיב עד למועד, 10.8.2017". כב' השופטת בית-אור כתבה בהחלטה כי מעצרו של המשיב יואר עד ליום 11.8.2017 בשעה 14:00.

לאור החלטת כב' השופטת בית-אור המשיב לא זמין להיום, גם שכונת שני הצדדים הייתה שמעצרו יואר עד היום.

ב"כ המשיב סבור כי בשעה שהוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים וכותב אישום, תכלית המעצר לפי סעיף 13 כבר אינה קיימת עוד ועל כן יש להורות על שחרורו בשעה שזה לא נוכח בדיון היום. עוד נטען כי נוכח טיב העבירה המיחסת למשיב אשר אינה נמצאת במדד הגבואה של חומרה, זה המקירה בו יש לעורק את האיזון ולהורות על שחרורו בתנאים שיבתוו התייצבותו לדין.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, נדרשתי לחומר החקירה וכן לפרוטוקול הדיון מיום 9.8.2017, לא מצאתי כי יש להורות על שחרורו של המשיב וזאת מן הטעמים הבאים.

הלכה למשנה ושנה החלטה של בית המשפט כי מעצרו של הנאשם יוארך עד מחר, 11.8.2017, ההחלטה אשר גם אם מקורה בטעות, משיכת קולמוס ואי הבנה, עודינה החלטת מעצר מטעם בית המשפט שומרה על הנאשם מעצרו של הנאשם עד למחר.ברי כי אפילו מדובר בטעות עדין הדבר לתקינה הינה באמצעות פניה לבית המשפט אשר נתן החלטה זו.

שני הצדדים לא שתו לבם לטעות זו של בית המשפט אלא רק בסמוך לדין כוון ונשאלת אפוא השאלה האם בהעדר בקשה לתקן הכו שניתן ע"י בית המשפט הופך להיות בלתי חוקי אך ורק לשם לב לשינוי הסתטוס של הנאשם מחשוד לנאשם. ביחס לכך סבורני כי התשובה לכך היא שלילית.

אכן סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי דין בהליך מעצר טרם הגשת כתב אישום, אולם זה אינו מתייחס לעילות מעצר הקשורות להליך חקירה בלבד, אלא כולל בתוכו גם את העילות שכוללות גם לאחר הגשת כתב אישום, בכללן חשש להימלטות מהליך חקירה ומסוכנות. עילת החשש להימלטות מן הדין קיימת גם בעת ואינה מתבטלת מآلיה עם הגשת כתב האישום.

בקשר לכך ראה בין היתר בש"פ 3374/16, שם בית המשפט העליון קבע כי פרשנות הגיונית ותכליתית של סעיף 17 ז' רישה מחיבת לבחון האם מתקיימות עילות המעצר גם אם הסטיימה החקירה ואילו לא ניתן הצהרת תובע. בענייננו, הדברים אמרים מקל וחומר שכן הסטיימה החקירה והוגש כתב אישום יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. בקשר לכך, יעיר כי בית המשפט קיבל לעינונו את תיק החקירה וממצאיו בטעיות קיומן של ראיות לכואורה ועילת מעצר בדמות חשש להימלטות מן הדין בשם לב לכך שמדובר בתושב השטחים אשר לחובתו הרשעה קודמת משנהת 2015.

סיטואציה דומה לסייעו צויה בה אנו עוסקים מתקיימת לעתים כאשר בית המשפט מחייב ליחידה החקירה מספר ימי מעצר במסגרת הצהרת תובע והיחידה החקירה מגישה את כתב האישום עוד טרם הסטיימו ימי המעצר שהוקצו לה. ברי כי גם במצב דברים שכזה המעצר שניתן במסגרת הצהרת התובע אינו "VOID".

במצב הדברים הנוכחי, לא ממצאי להורות על מעצרו של הנאשם מחדש מחר, ועל כן הדין בבקשת המעצר תהיה כפי ההחלטה כב' השופטה בית-אור מחר, 11.8.2017.

תשומת לב שב"ס בדבר חובת הבאתו של הנאשם לדין הקבוע למחר.

זכות>User כחוק.

**ניתנה והודעה היום י"ח אב תשע"ז,
10/08/2017 במעמד הנוכחים.**

